

Soci / Sòcia Núm.
Sr. / Sra.
Carrer.

08911 – Badalona

Associació de veïns
Dalt la Vila

Plaça Constitució, 5 Baixos
Av. Martí Pujol, 280-288 baixos
avvdaltlavila@gmail.com

La Costa del Meco

INFORMACIÓ PERIÒDICA DE L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE DALT LA VILA

Núm. 4 ❖ Juny de 2009 i extra d'estiu

TIRATGE (1) ► 400 exemplars

EDITORIAL

Un any més hem gaudit de les Festes de Maig. Enguany amb algunes variacions de concepte i creiem que han estat molt elogiades pels daltvilatans, perquè així ens ho han fet saber. Destacarem dues festes que trobem que han estat un clar exemple de satisfacció general.

En primer lloc, la Festa Infantil. La mainada ha pogut xalar amb un bon espectacle de pallassos i titelles i, alhora, cadascun dels xiquets s'ha endut una veritable obra d'art pintada a la cara gràcies a l'extraordinària feina feta per l'equip de maquilladores, sòcies i col·laboradores de la nostra A.VV.

En segon lloc, us volem destacar la Festa del Soci. Aquest any hem inaugurat la primera festa del soci en lloc del Dinar de la Dona. Hem cregut que hi ha valors que hem de començar a promocionar i FER BARRI n'és un. Per a l'equip de la junta de l'associació, la cohesió veïnal i l'orgull de pertinença al barri històric de Badalona és un valor que volem enaltir i encomanar als daltvilatans. No som un barri com un altre. Som el nucli històric de la ciutat i, com a tal, tenim uns valors històrics i patrimonials que hem de defensar, però també sentir-nos-en orgullosos i protegir-los, obstinadament, en la mateixa mesura com reivindicuem la dignitat tant del propi barri com de tots els seus veïns. Tothom que va assistir a la Festa del Soci ha valorat positivament aquest acte lúdic, on la companyonia i el bon ambient van ser els convidats de luxe des de l'inici fins al final de la trobada.

Estem convençuts que cal sortir de l'aïllament veïnal en què hem estat immersos de fa anys. Per això també hem volgut incorporar una de les festes més arrelades a la ciutat: el Correfoc. També en volíem gaudir. Doncs bé, ja ja està fet i amb una acceptació que ens motiva de cara a l'any vinent. Gràcies als DIABLES DE BADALONA podrem tenir un altre Correfoc més ampliat i espectacular, i amb totes les mesures de seguretat.

Les festes ja han conclòs. Ara cal retornar a la principal tasca de l'entitat. Ara toca defensar els interessos dels daltvilatans, de cada plaça i de cada carrer, de cada llamborda i de cada fanal, de cadascun dels racons i dels indrets del Dalt la Vila, dels més antics i també dels nous. Tenim reptes a afrontar: urbanístics, de mobilitat, i també reptes socials que cal posar damunt la taula per trobar-hi solucions. El nostre objectiu és treballar colze a colze amb l'Administració sense confondre la col·laboració amb la conformitat, la cooperació amb la servitud. I és per això que us demanarem suport quan calgui reivindicar els nostres drets col·lectius. Us tindrem degudament informats de tot allò que es plantegi per a Dalt la Vila. Esperem que, amb la renovada Gerència Tècnica i amb la posada en marxa de la Comissió Mixta, tindrem prou eines de participació per col·laborar, tothom a la plegada, en la rehabilitació i revitalització del barri. I si no fos així, no restarem en silenci.

Finalment, volem repetir el brindis que el nostre company Carles va fer en el Sopar dels Socis:

VISCA DALT LA VILA!

Equip de la Junta Directiva de l'A.VV. de Dalt la Vila

LA COCA DE DALT LA VILA per Francesc Fulquet

Recordo aquell dia que, amb uns sis anys, vaig entrar al dormitori dels avis. Un infant encuriós cercava vés a saber què.

En un calaix, aparegué un estrany rellotge, que no havia vist mai. No tenia corretja per a posar al canell. Era més gran del normal. No feia cap mena de soroll, no funcionava. Tampoc no tenia cap nom a l'esfera.

Al cap de poc, vaig dictar sentència:
- *Perquè què deu voler un trasto vell?*

Poc m'imaginava el llarg camí que començaria. Aquell trasto vell m'enamorà, i el cercava una vegada i una altra. Sabia que no era una joguina, malgrat això m'atreia. Ara dic que amb aquell rellotge de l'avi a la mà veia passar tota la família, fins i tot els que no havia conegut.

“M'exalta el nou i m'enamora el vell”, ho he anat entenent. Vaig arribar al Dalt la Vila fa uns anys. M'agrada aquest indret i la seva gent. El temps hi passa d'una altra manera, ací. Les persones es coneixen i se saluden pel carrer. És un petit poble dins una urbs despersonalitzada, ciutat que amb folia emprèn cada matí un camí que no va enlloc, un dia rere l'altre. Ciutat que no parla: gruny. Ciutat que necessita fer soroll per a existir.

Als moixons, els agrada el Dalt la Vila. Hi vénen amb cada cop menys por, més i més. Pardals, mallerengues, pit-roigs, xoriguers, tallarols... s'apressen a esplugar els arbres o a niar-hi. Les merles ens saluden de matinada amb els seus refilets. Els gats que ronden pels carrers semblen menys esquerps que en

d'altres llocs. Quan els passes pel costat et miren com dient *Què, ja vas cap al al cau? Records a la família.*

El rellotge de l'avi va desaparèixer. M'hauria agradat poder-lo servir i que els seus néts en podessin gaudir. I els néts dels néts. Com aquell, no té marca coneguda però és el resultat de l'esforç del passat.

No era cap trasto vell. Com el rellotge, veig aquest barri.

He obert més calaixos. D'un m'ha sortit un romà que em deia:

- *Persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam*, és a dir si sou perseguits en aquesta ciutat, fugiu a una altra. Li he dit que no, que em quedo, que ens quedem.

Ell em diu que la nostra és una civilització decadent, on el circ és més important que la *scolae*. Que si no conreem el saber, aixecar *insulae* i prou ens portarà la fam.

En Caius, el romà, m'ha dit adéu tot regalant-me un pensament. Vol que faci saber a qui des d'un despatx decideix el que no veu que *Primum vivere, deinde philosophari*, és a dir primer viure i després filosofar.

El Dalt la Vila es mou. Desitjo que sigui a la manera de Francesc Pujols, *El pensament català, rebrota sempre i sobreviu als seus il·lusos enterradors*, que molt em temo que “un home, un vot” surt car als daltvilatans.

El Dalt la Vila es mou, salta, riu... i *s'ha posat a ballar, pel goig de trempar i riure*.

En aquest ball, uns fan de música, d'altres posen cadires. Uns pengen garlandes, d'altres passen la granera. I cada cop més gent s'interessa per aquesta dansa, ball de gitanes i de bastons. A estones un vals cada cop millor. Com en els castellers, tothom hi té un lloc.

La Carme, en Carlos i jo hem treballat per fer una lllaminadura que ens sembla que reuneix l'esperit del nostre barri i de les persones que hi viuen. Una coca només per al Dalt de la Vila. Entremaliada, maridatge de sabors senzills. Bon profit! I si no us agrada, a reclamar a Cal Pino!

QUÈ FAN ELS NOSTRES REPRESENTANTS MUNICIPALS PER AL DALT LA VILA?

Des del darrer Meco, l'interès dels Grups Municipals de Badalona pel Dalt la Vila ha estat francament escàs. Malgrat tot, de la mateixa manera que critiquem quan toca volem ser honestos i, quan toca, agraïm. I ara toca agrair al grup municipal del PSC que, en un gest que ens complau, s'ha decidit a reunir-se i canviar impressions amb l'equip de la junta de l'A.VV. Li tornem, doncs, a col·locar els punts que li vàrem restar al darrer Meco i esperem que la cosa no quedi aquí.

Hem tingut una entrevista satisfactòria amb el grup municipal del PSC. S'ha obert la porta a trobades periòdiques per debatre i arribar a acords en allò que afecta el barri. Esperem que no se'ls encomani la fal·lera *mesetera* de prometre i prometre i no complir.

Repetim als despistats que cal NO barrejar les accions de govern amb les relacions que puguem tenir amb els diferents Grups Municipals. Tenim clar des del primer dia que una cosa és el Govern Municipal, encara que el formin tres partits polítics, i una altra de ben diferent són els grups municipals, ja siguin al govern o a l'oposició.

També volem deixar molt clar que aquests gràfics només tenen una intenció didàctica. Pretenem que tothom sàpiga quin interès desperta el Dalt la Vila a la nostra classe política: molt, poc o gens. Recordeu que en el primer Meco ja vam explicar que la forquilla de punts anava de zero a cent quatre, el nombre de setmanes compreses des de la sortida del primer Meco fins a les properes eleccions municipals. En èpoques en què els ciutadans hem de prendre decisions que ens poden afectar directament, sempre és bo tenir com més elements de judici millor. Si aquests gràfics us poden ajudar d'alguna manera, ens donarem per satisfets.

MIREM ENRERE: La rectoria de Santa Maria per Joan Expósito

El carrer de la Quintana Alta (nom llatí de la quintana o límit habitat en l'època romana) és un carrer costerut i de traçat irregular que va des del carrer Barcelona al carrer Sant Josep i de Rosés. El primer carrer a la dreta és el carrer de Dalt, durant uns anys anomenat carrer de la Rectoria Nova i, més endavant, carrer de la Mongia, perquè a finals de l'any de 1865 s'hi traslladà la rectoria de Santa Maria des de la masia de Ca l' Andàl.

A la façana de la casa núm. 29 del carrer de Dalt es conserva un finestral gòtic, i les cases núms. 42, 44 i 46 conserven a la façana uns curiosos i interessants esgrafiats del segle XIX. Durant uns anys la casa núm. 34 o 36 es va fer servir de presó. A la cantonada del carrer Vilamajor, a Cal Pino, hi havia hagut una taverna molt freqüentada; el casalot va ser enderrocat i s'hi va fer una nova construcció a finals de 1998.

La rectoria de Santa Maria esta catalogada com a Masia, per la data de la construcció.

Els reculls històrics, però, mostren que aquest edifici, construït al s. XVII, va ser aixecat expressament perquè hi visqués el rector de la parròquia de Santa Maria, que aleshores era l'única parròquia de Badalona. Mossèn Joan Pere Ester, que l'any 1675 havia estat nomenat vicari perpetu de Badalona, va ser el primer rector que va residir-hi. Fins aleshores, ningú no ho feia perquè no hi tenien casa. Abans, Mossèn Joan Pere Ester havia viscut a Ca l' Andàl.

ELS SEMÀFORS

SEMÀFOR VERMELL

Adjudicat a la Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos.

El darrer Meco va trigar vuit dies a repartir-se a les bústies dels socis. El tríptic de les Festes de Maig a Dalt la Vila va trigar-ne quinze. Tot un rècord per anar de la plaça de l'Assemblea de Catalunya a la plaça Constitució. Vam fer la queixa corresponent i, com us deveu imaginar, hem tingut el més absolut silenci com a resposta.

SEMÀFOR VERD

Donem la benvinguda al nou cap de la Gerència Tècnica de Dalt la Vila, el senyor **Rafael Argelich i Gironès**. Després de la sublim etapa de la Rosa Sadurní, després de la fugida per cames de l'inclit Quim Ferriol, ens sembla que “a la tercera va la vençuda”. Per tant, posem les nostres esperances en el Sr. Argelich i li desitgem els màxims encerts. Val a dir que no li han deixar el llistó gaire amunt.

Rafael Argelich i Gironès

Nascut a Badalona, el 29 de gener de 1961.

Arquitecte per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona de la Universitat Politècnica de Catalunya. Juny de 1990.

Arquitecte col·legiat des de juny de 1990.

Arquitecte del departament de Planejament Urbanístic de l'Ajuntament de Badalona des de juliol de 1997.

Membre de l'Agrupació d'arquitectes experts pericials i forenses del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, des de gener de 2004.

Cap del Departament de Planejament Urbanístic de l'Ajuntament de Badalona des de juliol de 2006.

Cap de la Gerència Tècnica del nucli històric de Dalt la Vila des d'abril de 2009

Les obres de la rectoria de Santa Maria van començar l'any 1685 i es van acabar uns dos anys més tard. Els feligresos conreaven els camps que envoltaven la masia.

La casa rectoral de Santa Maria és de l'any 1687, però fins al cap d'un segle no es van aixecar les arcades i el mur que envolten l'edifici.

De fet, sobre la porta d'entrada a la rectoria, hi ha la data 1780 gravada a la pedra. És la data de la construcció del passeig d'arcades, dels xiprers i del mur exterior. A la façana de la casa rectoral, en una pedra gravada amb una creu situada sobre la porta dovellada de la casa, hi ha la frase *Domus praeposita (.....) ecclesiae bar a fonamentis erecta annu 1685*.

Durant els fets de Juliol de 1936, la rectoria va ser quasi destruïda. A finals de 1950 es va considerar que calia reconstruir-la i el 1951 es van començar les obres. Es va recuperar la pedra de la llinda amb la creu i la inscripció 1685, la partida de naixement de rectoria.

Rectoria nova de Santa Maria del 1687
Vista dels porxos de l'entrada de la rectoria aixecats als anys de 1780
Fotografia Museu Municipal

Adéu a Mossèn Andreu

Ens entristeix la notícia del trasllat de mossèn Andreu Pascual. El mossèn va ser un gran col·laborador de la Comissió de Veïns de Dalt la Vila. També ha estat de gran ajuda a l'actual equip de la Junta de l'A.VV.

Al marge de les consideracions religioses de cadascú, volem agrair-li tot el que ha fet pel barri i per la seva gent. Li desitgem tota la sort del món. Sàpiga, mossèn, que som aquí per a tot allò que li calgui.

ENTREVISTA a l'Alcalde Sr. Jordi Serra i Isern

“Hem de construir entre tots un espai vital que ofereixi qualitat patrimonial però també activitat econòmica, oci, cultura i qualitat de vida a un Dalt la Vila del Segle XXI”

Sr. Alcalde, a Dalt la Vila s'estan arrançant alguns dels carrers. Els daltvilatans estem esperançats amb l'inici d'aquestes obres que esperem que condueixin a dignificar el barri. Podem començar a creure'ns que a Dalt la Vila s'està posant fil a l'agulla per aconseguir-ho?

Dalt la Vila no és només el centre històric de la ciutat, sinó un referent d'identitat badalonina. Una àrea on ja estem intervenint a través del pressupost d'inversions i de les obres finançades pel Fons d'Inversió Local de l'Estat. És una àrea complexa ja que la riquesa patrimonial i el valor de la trama urbana s'ha d'equilibrar amb les necessitats del veïnat en el seu dia a dia. El diàleg i la col·laboració entre l'Ajuntament i el veïnat ho està fent possible.

Finalment ja ha estat nomenat el cap de la Gerència Tècnica de Dalt la Vila. Quins serveis ens pot oferir la Gerència Tècnica al veïnat del barri?

La seva missió essencial és treballar per la revitalització del nucli històric de la ciutat, i les seves funcions bàsiques són: valorar i fer el seguiment de les propostes de planejament (llicències d'obres i d'activitats), així com de les del patrimoni històric; i promoure actuacions, conjuntament amb els propietaris, per a la rehabilitació. Altres serveis són, per exemple, l'assessorament a propietaris d'immobles amb valor patrimonial històric, així com també a les persones que hi volen anar a viure o iniciar activitats comercials i de promoció econòmica al barri.

La notícia de la propera creació en aquest mes de juny de la Comissió Mixta –veïns-administració– ha estat molt ben rebuda al barri. Com veu vostè aquesta futura col·laboració entre l'Ajuntament i l'A.VV?

Em sembla positiu que la informació sobre el dia a dia del barri i de les millores que fem tingui camí d'anada i tornada. És una manera de tenir i sentir el pols del barri. La participació ciutadana és un element destacat en la governança d'una ciutat, en molts aspectes complementa i reforça la feina que pertoca al Govern de la ciutat. El Govern impulsa, porta la iniciativa, compta amb equips i recursos per realitzar diagnòstics, avaluar i formular polítiques; i els ciutadans i les ciutadanes, així com les mateixes associacions, aporten les seves propostes i expressen les seves necessitats. D'aquesta manera, entre tots, millorem i millorarem Dalt la Vila i Badalona.

Com a primer secretari del PSC de Badalona, com creu que s'han de desenvolupar les relacions entre el moviment veïnal i els grups polítics municipals?

Són dos sectors de la vida pública que es complementen. Governar una ciutat, com li deia, demana decisió i determinació i es fa millor si se saben construir consensos possibles. Cadascú ha de jugar el seu paper, exercint-lo des de l'estimació als barris i a la ciutat. Tot plegat, és clar, des del diàleg, compartint projectes i idees.

Per acabar, Sr. Jordi Serra, què pot dir als daltvilatans del futur del nucli històric de la ciutat?

Massa sovint es parla del nucli històric només en clau de passat. Treballar per la recuperació dels elements patrimonials és objectiu de tots, però també ho és trobar vies perquè la vida al barri s'adigui a les necessitats actuals de la gent que hi viu. En aquest sentit, és molta la feina que ja s'ha fet i encara més el que farem junts en el futur. Jo crec que la voluntat majoritària dels badalonins i les badalonines és que Dalt de la Vila sigui molt més que un *barri-museu*. Hem de construir entre tots un espai vital, que ofereixi qualitat patrimonial, però també activitat econòmica, oci, cultura i qualitat de vida, un Dalt de la Vila del Segle XXI, respectuós amb el passat però que ofereixi un futur als seus veïns i veïnes.

URBANISME I PATRIMONI

Heu de saber que tenim una possible “patata calenta” sobre la taula. La plaça de la Medicina, l'Av. President Companys i, en definitiva, tota la part NE del barri pot quedar separada de la resta del Dalt la Vila. L'Ajuntament està pensant a construir un mur de grans dimensions que barraria el pas a la part baixa del carrer Pujol. Podeu veure'n una simulació a la fotografia de dalt a la dreta.

L'àrea d'urbanisme de l'ajuntament té diferents projectes en estudi que avalen aquesta proposta. Des de l'associació ja els hem fet arribar el nostre rebuig a qualsevol projecte que comporti separar els carrers del barri. No estarem mai d'acord amb un projecte d'aquestes característiques. No podem estar d'acord que, per exemple, per anar a l'ambulatori el veïnat hagi de pujar i baixar per unes escales o un ascensor. Ja tenim prou experiència amb l'ascensor del pont de l'autopista, que funciona dia no i dia tampoc.

Tampoc no podem estar d'acord que es torni a malmetre una part del barri per fer-hi una nova urbanització del tot inexplicable. Arranjar el carrer Pujol i que hi hagi voreres dignes i transitables? Sí. Fer-hi una urbanització que posa impediments a la mobilitat? Doncs no, de cap manera; no hi estem d'acord. I ara ve la segona part. Sobre aquest mur que ja hem esmentat i fins a la part alta del carrer Pujol, hi hauria una plaça. Sí, sí, una plaça... i, malpensats com som, creiem que una nova plaça en aquest sector esdevindria un irremeiable focus de “festes alcohòliques” i d'incivisme del mateix caire que pateixen els veïns de la plaça Font i Cussó. Però, és clar, això no és responsabilitat d'urbanisme, el control de l'incivisme passa inexorablement per la Guàrdia Urbana, i la GU, com tots sabem, no va precisament sobrada de personal.

En definitiva, creiem que oposar-nos a aquest possible disbarat és cosa de tots i que el barri en ple ha de rebutjar-ho públicament. Amb tot, continuem estant en el camí d'entendre'ns i col·laborar en tot el que afecta a Dalt la Vila - no som ningú per tancar cap porta al diàleg- però els nostres arguments també mereixen ser escoltats i acceptats quan representen l'opinió majoritària de tot un barri.

Esperem que les decisions que prenguin els tècnics municipals no estiguin per damunt de les decisions dels representants polítics que són, en definitiva, els únics democràticament escollits per governar la ciutat.

MOBILITAT

Fa unes setmanes que, conjuntament amb l'A.VV del Centre, es va posar en marxa la Comissió de Mobilitat. En un principi vam percebre força receptivitat per part de l'administració: s'han alleugerit els problemes que causen la manca de civisme motoritzat a la plaça Pau Casals; es fan actuacions força positives per evitar els aparcaments reiterats a les voreres dels nostres carrers, etc.

Però, alhora, hem detectat una manca de voluntat política per resoldre el problema d'aparcament en un barri tan singular com és Dalt la Vila. Les nostres propostes d'instaurar una zona verda d'aparcament preferencial per als veïns s'estimben una vegada i una altra, cada cop que entrem al *Cristal Palace*. Els responsables de mobilitat ens surten amb “el café para todos o para nadie”, i ens volen fer combregar amb rodes de molí. No són capaços d'admetre una cosa tant fefaent com que Dalt la Vila és un barri singular, únic a Badalona. No hi ha dos nuclis antics, a la ciutat. No hi ha un altre barri amb característiques semblants –evidentment, dient això no pretenem obviar ni menystenir els problemes que tenen tots els altres barris– però quan, per les característiques de l'entramat urbà del nostre barri, demanem una zona verda i se'ns diu reiteradament que cal estudiar-ho, la veritat és que no ens ho creiem. Què coi s'ha d'estudiar una zona verda si ja n'hi ha a moltes ciutats del país i funcionen perfectament bé? Ens volen fer passar bou per bèstia grossa i tot plegat per manca de valentia política, per por que altres barris demanin el mateix. I què, si ho demanen? O és que no tenen dret a tenir-ne, també? L'A.VV creu que els veïns han de tenir preferència pel que fa a l'aparcament a Dalt la Vila i que la millor manera d'aconseguir-la és que es creïn zones verdes.

Estem oberts a parlar-ne i a col·laborar. Però també estem preparats per reivindicar-ho si “passen” de nosaltres o si tenim el silenci com a única resposta.

Els hem fet propostes en ferm. A la pàgina web de l'Associació (<http://www.daltlavila.org/Benvingut/Mobilitat.html>), podeu llegir la darrera proposta que la Junta ha fet a la regidora de mobilitat, Sra. Mercè Rius (CiU).

Demanem a tot el veïnat el suport per aconseguir aquest objectiu perquè entenem que ens beneficiaria i també que facilitaria la mobilitat al barri. Aquest ha de ser el primer pas de tots els que caldrà fer en un futur proper.

ENTRE NOSALTRES *Una de serenos (sense lladres!)* per Mirinyac

Els serenos de Badalona sortien de la plaça de la Vila cap a les deu del vespre i cadascú s’encaminava a fer la ronda pels carrers que li tocava. Plegaven a les 6 del matí.

El cos de serenos va ser creat al segle XVIII per desenvolupar tasques d’ajuda i vigilància durant la nit. Duïen uniforme blau fosc amb barret, que complementaven amb un fanal, un grapat de claus penjant d’una cadena a la cintura i un pal de fusta amb una punxa de ferro a la punta, com una petita llança, que anomenaven el *xuixo*. Sembla que l’origen del nom d’aquests agents pot tenir a veure amb el fet que, a aquelles hores nocturnes, era l’única persona que hom trobava pels carrers i que no anava borratxa. Precisament una de les seves missions era posar pau a les baralles que hi solia haver després d’unes hores de gresca i d’haver begut massa. També s’ocupaven de perseguir lladres si es donava el cas, o d’obrir els portals dels habitatges, o d’avisar el metge, o d’acompanyar a la farmàcia a qui ho hagués de menester... En el silenci de la nit feien sentir alta la seva veu, tot notificant l’hora que era, i el temps que feia, amb una cantarella peculiar.

Mentre feien la ronda, anaven empenyent les portes dels cancells, mirant que, per descuit, alguna no hagués quedat oberta o mal tancada.

Quan el sereno havia d’entrar en alguna casa, deixava el seu fanalet a terra del carrer on se’l podia trobar, de manera que fos visible des d’un altre carrer, és a dir a les cruïlles. Només calia picar de mans prop del fanal i el vigilant entenia que algú l’estava buscant.

A Dalt la Vila hi va haver un sereno, conegut com a *Caietano*. Feia bé la seva feina, era servicial i molt de la broma. Era apreciat pel veïns, cosa que ell agraiïa i així ajudava fins i tot en feines que no estava obligat a fer. S’implicava amb la gent del barri i, moltes vegades, participava en les seves tribulacions. Els veïnat se sentia protegit només amb la seva presència; gaudien de seguretat en no trobar-se sols, justament de nit, quan la foscor fa semblar més grans les dificultats.

Fins i tot havia ajudat a parir una vaca, quan una matinada, a ca l’Agustinet, tots els de la casa no eren prou per estirar el vedell que havia de néixer.

Quan hi havia d’haver un nounat entre el veïnat, també se li encomanava d’anar a buscar ajuda. I vet aquí que aquest era el cas d’en Pere Fornaguera, quan ell i l’Engràcia esperaven la seva primera filla.

–Caietano, m’hauríeu d’anar a buscar la llevadora –va dir en Pere al sereno quan el va anar a trobar.

–Què dius? Que t’has de llevar d’hora? –va preguntar el sereno.

–No! Que heu d’anar a buscar la llevadora! –va replicar en Pere en veure que el sereno confonia “llevadora” amb “llevar-se d’hora”.

EL VEÏNAT OPINA: *Un altre carrer de la Costa per Nus*

És d’agrair que Josep M. Sabater, des de “Tribuna” del full informatiu núm. 3, ens informés una mica del poc conegut projecte de remodelació del carrer de la Costa.

Coincideixo amb ell, i amb Vitruvi, que en les construccions és bo que s'uneixi l'estabilitat, la utilitat i la bellesa. (Com a mínim). Coincideixo també que l'esmentat carrer en l'actualitat, i imagino que des que se li donà aquest disseny, és de difícil ús per als vianants. Cada dia i, encara més quan plou, es transforma en un rierol.

Com ja exposava en un escrit publicat a “Revista de Badalona” el 19/2/1977, segueixo pensant que en el tractament dels edificis i carrers de Dalt la Vila, així com de qualsevol altra resta del passat edificat a reutilitzar, s'hauria de fugir tant de la conservació total com de la total destrucció. Crec coincidir també que el redisseny s'hauria de moure en la zona intermèdia: conservar part del vell ja existent i introduir-hi quelcom de l'actual.

Així, en aquest cas, la meva proposta seria conservar el totxo de cantell des de la part alta del carrer fins a baix de tot. Ara bé, amb una curvatura molt més suau que l'actual, sobretot en la part central de la corba, fent-la quasi plana. Un paviment continu interromput només per dos o tres embornals de banda a banda i del mateix color terrós, a més dels de la capçalera i del peu, que recollissin les aigües de la pluja pròpies i del c. de les Eres i que les canalitzessin per dessota.

Cal refer-lo, doncs, com tants altres carrers del barri, anul·lant o minimitzant les diferències de nivell amb les minúscules voreres, i mantenint la seva diferenciació visual amb materials diversos.

Ep! Hem d'anar pensant també en la utilització de plaques solars a part de les teulades de Dalt la Vila. Les “noves” energies no han de ser-hi pas absents.

EL VEÏNAT OPINA: *La Ventafocs i la carabassa o la fada i els melons per La Pantera*

Al diari *El Periódico* del proppassat dia 18 hi havia una entrevista a Jordi Vilajoana, portaveu de CiU al senat. En aquest escrit es remarca una frase que diu: “Zapatero obre els melons, però després se li podreixen”. Ves per on, aquesta afirmació m'ha fet pensar en els diners que han arribat a Dalt la Vila per arranjar uns quants carrers, i que provenen del pla FEIL(?). Potser perquè les carabasses i els melons són de la mateixa família (cucurbitàcies), tot seguit m'he posat a pensar en el temps que fa que Dalt la Vila és “la ventafocs” de Badalona i que sembla que ara, per fi, ha aparegut la fada. No se sap si el festeig amb el príncep ha estat fruit d'una casualitat, ni si durarà gaire. En tot cas, crec que seria convenient que la bona relació perdurés, Si no és així, es fa difícil d'entendre com una ciutat que es vanta que serà la Capital de la Cultura Catalana el 2010, ha deixat sempre arraconat el seu nucli històric, talment com passa a la princeseta del conte.

Per analogia, podem pensar que, com en el conte, on la fada converteix una carabassa en una flamant carrossa, al barri li passa el mateix , però el president del govern ha fet servir un meló. Carrer de Dalt, carrer de la Plaça, i carrer Vilamajor són part d'un meló, de tot el planter que hi ha a Dalt la Vila:

■Soterrar cablejat elèctric...que fins ara serpenteja per les façanes, si no és que passa d'un cantó a l'altre dels carrers com si fossin les restes d'un gran envelat.

■Rehabilitar façanes,...amb subvencions (com ho fan en d'altres barris!).

■Sol·licitar ajudes del Fons Comú Europeu... per conservar el nucli antic.

■Promoure la instal·lació de plaques solars a les teulades...amb ajudes.

■Posar boques d'incendi als carrers inaccessibles als bombers, per la seva estretor.

■Abaratir impostos als qui vulguin exercir una activitat comercial a Dalt la Vila.

■Zones d'aparcament més barates per al veïnat (ja no dic gratuïtes, com ho són en d'altres indrets de la nostra ciutat!).

...I així podríem seguir i anar fent un llarg llistat.

I és clar que hi ha d'haver prioritats, perquè no podem collir tots els melons a l'hora. S'han d'agafar primer els melons més madurs, els més macos,... i si no ho fem es podriran!. Ara tot just acabem d'encetar el primer meló. Però n'hi ha un altre que ja és a punt: seria el moment d'aprofitar temps i diners si ja es soterressin cables o es posessin boques d'incendi als carrers que estan en obres.Instalar boques d'incendi als carrers més estrets és un meló que no es pot deixar podrir. Només és a les mans dels qui governen; en ells rau la decisió i la responsabilitat que no se l'hagin d'empassar sencer.

Però ca, l’altre no hi queia! I és que en Caietano tenia un problema: era bastant sord. Com que la causa corria pressa i l’entesa podia ser que trigués a arribar, en Pere li va dir que ho deixés córrer i va optar per anar ell mateix a buscar la llevadora.

La confusió venia perquè també era freqüent, quan algú havia de matinar, demanar al sereno que s’ocupés de despertar-lo. Pescadors i forners eren bons coneixedors d’aquest sistema. Un cop donat l’avis al vigilant, cada grup tenia la seva pròpia manera de fer-li saber l’hora de llevar-se. Els pescadors penjaven un trosset de corda a la porta amb nusos i bagues que, combinats, volien dir una hora o una altra. Però també hi havia qui escrivia amb guix a la porta de la casa, com si fos un pissarrí, l’hora que es volia llevar. Així ho feia en Joan, l’aprenent de forner de can Lladó. Un dia, que s’havia de llevar a les tres, va escriure el número a la porta de casa seva i, per remarcar-ho, el va subratllar amb dues ratlletes a sota. Contràriament al que ell volia, el sereno el va cridar mitja hora mes tard! Sorprès per aquest retard, va anar a trobar en Caietano per queixar-se:

–Per què no m’heu cridat a les tres, avui? –li va preguntar en Joan.

–Oh, no m’has posat que et cridés a dos quarts de quatre, tu? –va contestar el sereno.

–No, jo vaig escriure un tres i, a més a més, el vaig subratllar! –va dir en Joan.

–Ah!, però si tu em poses dues ratlletes, jo entenc que cada ratlla és un quart!

–es va defensar en Caietano.

En Joan va haver d’admetre que no coneixia aquest llenguatge però a partir d’aleshores, ja no va fer més remarques embellidores al voltant de l’hora en què es volia llevar... no fos cas!

A causa de la sordesa, moltes vegades en Caietano contestava naps per cols. Amb tot, cantava en una coral, concretament al “Coro del Vi”.

Quan la nit era tranquil·la, i no hi havia complicacions, el sereno anava a fer una visita als forners que, com ell, treballaven a aquelles hores. S’asseia a l’obraor i els obsequiava amb una cançó que feia així:

*La Societat del Lloro diu que en son seixanta-tres, seixanta-tres
No poden comprar bandera perquè no tenen calés!
No hi ha cap baix que valgui res
Ni cap segon que pugui anar
Només valen (bis) els primers
I no saben (bis) entonar*

La cançó continuava, en el mateix sentit humorístic, repetia la tonada amb lletra diferent. Els forners passaven una bona estona amb el sereno i ell, a canvi, marxava amb un bon tros de coca per esmorzar.

FE D'ERRADES

De resultes d'una informació apareguda a l'article MIREM ENRERE II “La baixa de can Tiranasi” del darrer Meco (número 3), volem aclarir que la rehabilitació de l'interior i de part de l'acabat exterior de la planta baixa de la masia que es troba a la cantonada del carrer Sant Sebastià amb el carrer de la Costa ha anat a càrrec de La Sargantana. Van ser els propis llogaters els que en van assumir les despeses. Ens disculpem amb La Sargantana pel malentès que es pot haver generat.

CIVISME

Molts veïns de l'entorn de la plaça de Manuel Valls ens han fet arribar el seu enuig per la manca de civisme d'altres veïns que fan servir les zones enjardinades de la plaça per deixar córrer deslligats els seus gossos. Els gossos malmeten un espai urbà que és de tothom.

No podem estar més d'acord amb la denúncia i la fem nostra. Des d'aquí demanem amb fermesa a l'administració que faci complir escrupolosament la normativa de civisme en aquest entorn ciutadà. No es pot permetre de cap manera que una minoria de veïns cregui que pot fer de l'espai públic un espai privat per als seus animals domèstics.

Encoratgem als veïns fastiguejats per aquestes mostres diàries d'incivisme que contactin amb l'A.VV. Entre tots endegarem una recollida de signatures o d'instàncies que farem arribar a l'Ajuntament. L'A.VV de Dalt la Vila té com a objectiu dignificar el barri, i això també comporta aconseguir un barri cívic pels quatre costats.

QUÈ EN SABEM, DELS ROMANS? El cost de la vida a l'antiga Baetulo per Francisco de la Torre

En el context de crisi actual, us proposo fer una ullada al segle primer i repassar què comportava econòmicament viure a l'antiga Baetulo.

Atès el desenvolupament de la vida urbana, la política de Roma a Hispània va portar a incorporar la moneda a la vida quotidiana. Baetulo no en va ser una excepció i, d'ençà que es va fundar, va fer servir aquest mitjà per pagar tributs, per comprar i vendre o per contractar qualsevol servei. A les zones rurals, la moneda es va fer servir de manera més irregular perquè s'hi solia intercanviar els productes. Els camperols només feien servir la moneda per comprar algunes mercaderies, sobretot les que es manufacturaven als mercat de l'entorn.

La ciutat de Pompeia ens ha donat informació sobre els preus, el cost de la vida i els salaris en l'època romana. La ciutat va quedar sepultada per l'erupció del Vesuvi el 24 d'agost de l'any 79 dC. Això ha permès saber els detalls de la vida quotidiana de manera força precisa. Entre d'altres, s'hi va trobar cadàvers coberts per la lava i, al costat seu, el sac amb les monedes que estaven fent servir.

Els estalvis d'un romà:

En un forat de terra de la Casa del Dofins del carrer Lladó, s'hi va trobar un conjunt de monedes: vint-i-nou peces, vint-i-tres de les quals eren de bronze i tenien el nom escrit en ibèric i sis eren de plata de la seca de Roma. Aquests petits tresors devien ser els estalvis d'un romà que, per algun motiu desconegut, els havia amagat. Primer devia posar les monedes en un saquet de cuir o dintre d'una capsa que no s'ha conservat; després devia fer el forat a

INFORME SOBRE EL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DELS CARRERS DE DALT, VILAMAJOR I DE LA PLAÇA

Es tracta d'un projecte d'urbanització molt senzill, la qual cosa era d'esperar atès el termini requerit per les condicions del Fons econòmic extraordinari promogut pel govern de l'estat.

Tipologia d'urbanització:

En tots els casos es proposen seccions a un únic nivell, sense voreres, amb pendents cap al centre on es troba una llosa deprimida que forma un rec o canal, on es troben els embornals.

Paviments:

§ Carrer de Dalt: llamborda de formigó tipus Bétulo.

§ Carrers Vilamajor i de la Plaça: llambordes de granit, com una part de l'actual plaça de la Constitució.

§ Les lloses del canal central són sempre de formigó.

Aquesta informació prové del propi Ajuntament que és qui, en el seu dia, ens la va facilitar.

terra a l'exterior de la casa i ho va enterrar. Potser perquè el propietari va morir, o per qualsevol altre motiu, aquest petit tresor no es va recuperar i es va perdre.

Per fer una aproximació del que era el cost de la vida dels romans del segle I dC, és important valorar els preus dels productes bàsics i comparar-los amb els salaris de l'època. Vegem les equivalències de les monedes més importants que circulaven en el segle I dC i després compareu els salaria amb la taula de preus de productes.

AS:Unitat base del sistema monetari romà per a les sèries de bronze.
SESTERCI: Moneda de bronze que equivalia a 4 asos en l'època de la Roma imperial
DENARI: Moneda d'argent que equivalia a 4 sestercis o 16 asos.
AURI: Moneda d'or equivalent a 25 denaris, 100 sestercis i 400 asos.

SALARIS (ANY)	SESTERCIS	EXEMPLES DE PREUS	
Artesà	4500	Entrada a les termes per a dones	1 as
Guàrdia pretorià	4000	Entrada a les termes per a homes	1/2 as
Jornaler agrícola	1400	Dues copes de vi, o 1/2 pa	1 as
Metge	400.000	Un plat de ceràmica	1 as
Centurió	20 a 40 mil	350 g d'oli, o Formatge fresc	4 asos
Legionari	1000 a 2000	Un peix senzill	2 asos
Professor estatal	100.000	Una cistella de cebes	5 asos
Gladiador	1000 a 2000	Un plat de cigrons cuits	2 asos
		Una túnica de dona	5 sestercis
		Una mula	500 sestercis

OPCIONS INFORMATIVES DE L'ASSOCIACIÓ

www.daltlavila.org

<http://www.youtube.com/profile?user=AVVDaltlavila&hl=es>

<http://llibres.daltlavila.org/LLibres>

Informació bi-mensual

<http://www.daltlavila.org/cgi-bin/>
(Fòrum de participació)

ELECCIONS EUROPEES del dia 7 de juny de 2009

RESULTATS ELECTORALS A DALT LA VILA

Electors	Vots	En Blanc	Nuls
3870	1545	48	10

Partit	CIU	PSC	PP	ERC	ICV-EUiA	Altres
Vots	531	317	279	218	89	82
Percentatge	33,93	20,26	17,83	13,93	5,69	53

Recull fotogràfic de les últimes celebracions.

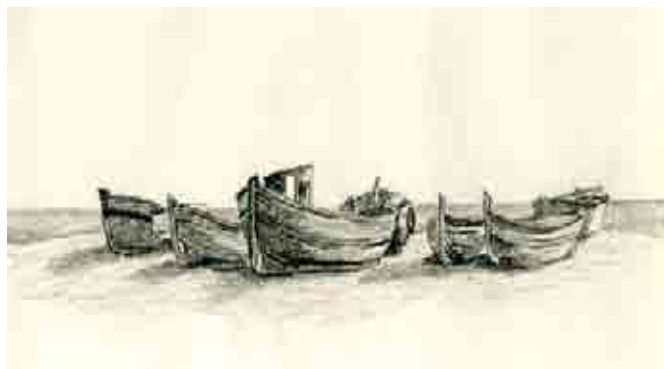

El comerç del barri en dóna vida.
Fem barri!
Donem vida al nostre comerç!

ESTANC BENEYTO
En la nostra cava trobareu un extens assortiment i edicions limitades de cigars
exp. núm. 27
Pl. Medicina - Telèfon i Fax 93 384 55 54 - 08911 Badalona
(junt Ambulatori President Companys)

Bon estiu...
i bones vacances!

Salz la Vilo
ensurtides - botifarres - pa de brio - viells - xatordada - païes
formatges - carns a la brasa - tapes - xampanyet - embotits ibèrics
Finça de la font, 8 - 08911 Badalona
Tel. 934 644 121 - 661 422 400

Ens retrobarem a l'octubre!

BADANOLA
BADA

CALVINAPI
Plaça de Pau Casals. 1

FORN DE PA
J. Argelich
C/ Barcelona, 30 - Tel. 93 389 51 85
Pl. Pomar, 3 - Tel. 93 395 16 07
Av. Martí Pujol, 247-253 - Tel. 93 464 32 74
BADALONA

LASAR GANTA NA
Sant Sebastià, 2
08911 - Badalona
Tel. 934 642 216

BAR CAN JOAN
Plaça de l'Oil, 2, Tel. 93 384 33 04 - BADALONA

FARMÀCIA Goixens
Av. Martí Pujol 230-246 (08911) Badalona
Tel 93 384 47 54 Fax 93 384 62 43

*Associació de veïns
Dalt la Vila*

Plaça Constitució, 5 Baixos
Av. Martí Pujol, 280-288 baixos
avvdaltlavila@gmail.com

Activitats setmanals que tenen lloc setmanalment en el local social de Martí Pujol.

Dilluns tarda: **Puntes de coixí**
Dimecres matí: **Taichi**
Dijous tardes: **Manualitats**
Dissabtes tardes: **Sardanes**
(en el local del Centre Cívic c/Germà Bernabé)

Us animem a participar en les activitats de l'entitat !!!

Omplir , retallar, i enviar. Qui vulgui participar en aquestes activitats

Nom i Cognoms	
Adreça	
Telèfon	

Marcar amb una (X) les opcions en que es vulguin

☐	Astrologia
☐	Taichi (per les tardes)
☐	Dibuix per adults